

Hoden si, Pane a náš Bože, vziať slávu a česť a moc, lebo ty si stvoril všetky veci,

a pre tvoju vôľu sú a boli stvorené.

Zjavenie 4:11

Všetko, čo Boh stvoril, stvoril na svoju slávu. Boh nielenže všetko stvoril na svoju slávu, ale skrze stvorenstvo dáva svoju slávu ľuďom aj poznať (Zjavenie 4:9-11). Text Rímskym 1:18 až 20 učí, že Boh zjavuje svoju večnú moc a svoje božstvo v učených veciach.

Z Písma vieme, že Boh z ničoho stvoril všetko, čo je učené a nič z toho, čo je stvorené, nevzniklo mimo neho, za všetkým stojí on. Boh svoju slávu zjavil každému človeku bez rozdielu – nie len tým, ktorí uverili, a ktorí veria evanjeliu, ale každému človeku bez rozdielu Boh je tým

zjavený ako večný a všemocný Vládca. Preto činí každého jedného človeka zodpovedným za to, či oslavuje Boha a vzdáva mu slávu, ktorá mu patrí.

Človek ako stvorená bytosť je súčasťou stvorenstva a rovnako zjavuje Božiu slávu a Božiu moc, čo vidíme napríklad aj vtedy, keď skúmame ľudský organizmus. To ale nie je všetko. Z Písma vieme, že prvý človek, Adam, bol stvorený na Boží obraz a platí to aj o nás všetkých – človek, aj po páde, nesie svojim spôsobom obraz Boha.

Potrebujeme dobre porozumieť tomu, čo sa tým myslí, keď Písmo hovorí, že niekto alebo niečo je obrazom niečoho alebo niekoho. Zastavme sa na chvíľku pri tom, čo je to byť obrazom. Alebo čo je to obraz. Pokúsim sa to vysvetliť na niekoľkých príkladoch.

Predstavte si, že sa vám dostane do ruky fotografia a na nej rozpoznáte napríklad mňa. Táto fotografia je obrazom mňa ako osoby. Aký účel má tento obraz a čo všetko môže vypovedať alebo zjaviť o mne? I keby na fotografii bola napr. len moja tvár. Ak by tvár na fotke bola pekne oholená, vľúdna, usmiata a mala dobrosrdečné oči, zrejme si pomyslíte, že som dobrý, vľúdny a pokojný človek a ešte k tomu povedzme elegantný a vzhľadný. No keby tvár bola neoholená, zamračená, poprípade nahnevaná, hlava strapatá, možno usúdite, že nie som veľmi príjemný človek, ktorému je lepšie sa vyhnúť. Keby som bol na tej fotografii na koni, tak si pomyslíte, že mám rád kone, alebo že rád jazdím na koni. Keby som bol na bicykli, tak si môžete myslieť, že sa rád bicyklujem. Dokonca niekomu môže napadnúť, že som konštruktér a ten bicykel som sám skonštruoval a odfotil sa s ním, aby som sa pochválil, že to je moje dielo.

Čiže fotografia, obraz, dáva nejakú výpoveď o mne, o mojej identite, o mojich vlastnostiach a celkovo o mojej osobe. Samozrejme, že fotografia nie som ja sám – to je len môj obraz. Teda ak budete držať v ruke fotografiu, na ktorej som odfotografovaný, nemôžete povedať, že držíte v ruke mňa ako živú a skutočnú bytosť. Držíte v ruke len môj obraz.

Možno je to pre vás úsmevná ilustrácia, ale princípy, ktoré sa na nej naučíme, nám pomôžu pochopiť tie texty Písma, ktoré hovoria o obrazoch. V čom ma ale obraz (fotografia) nevystihuje? V tom, že obraz nie je dokonalý. Fotografia je dvojrozmerná a ja som trojrozmerný. Fotografia je mŕtva a ja som živý. Obraz môže o mne povedať niečo, ale nie všetko.

Mohli by sme sa pokúsiť o lepšiu, dokonalejšiu obraz. Skúsme to s trojrozmerným obrazom. Niektorí by mohli z dreva alebo z mramoru vytesať sochu mojej postavy a mojej tváre v životnej veľkosti. To by bol – v určitom zmysle – lepší obraz, lebo ja som trojrozmerný a aj socha by bola trojrozmerná, navyše by sme mali ešte aj rovnakú veľkosť postavy. Ale opäť je tu niečo, čo by ani tento obraz nevystihol. Napr. to, že socha je mŕtva a ja som živý.

Toto sú princípy, ktoré sa z týchto príkladov učíme a mnoho ďalších príkladov si môžeme uviesť. Zoberme si napríklad divadelné alebo filmové kulisy. Kulisy môžu byť také dokonalé, že keď ich vidíme vo filme, tak si myslíme, že sú to reálne veci. Môžeme si myslieť, že vidíme skutočný hrad, a pritom to môže byť len kulisa. Tak je to aj so samotným filmom. Dej filmu môže byť vymyslený, ale môže byť aj skutočný. Nech nejaký film je obrazom nejakého skutočného deja, ktorý sa skutočne raz stal v reálnom čase. Príslušný film tento skutočný dej zobrazuje. Je obrazom skutočného deja, ale môže to byť nedokonalý obraz, lebo režisér alebo scenárista ho

mohli upraviť alebo pozmeniť. Samotný film nevznikol v čase v akom sa odohral dej, ktorý film zobrazuje. Film si môžeme opätovne a opätovne premietať a pozerať, ale skutočný dej už nie. Čiže obraz vždy niečo vyjadruje a niečo nevyjadruje, alebo niečo principiálne nedokáže vyjadriť.

V uvádzaní príkladov by sme mohli pokračovať ďalej, ale vráťme sa k Písmu a konkrétne k textu 1. knihy Mojžišovej 1:26-27, kde čítame: „A Boh riekol: Učiniť človeka na svoj obraz a podľa svojej podoby, a nech vládnu nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom a nad hovädami a nad celou zemou a nad každým plazom, ktorý sa plazí na zemi. A Boh stvoril človeka na svoj obraz, na obraz Boží ho stvoril, mužské a ženské pohlavie ich stvoril.“ Vidíme, že človek je stvorený na obraz Boží a Nový zákon sa veľmi silno odvoláva na tento starozákonný text, keď napr. čítame, že muž je obrazom Boha a je jeho slávou (1. Korintským 11:7). To je veľmi dôležité. V druhom liste Korintským čítame, že Ježiš Kristus je obrazom Boha (2. Korintským 4:4). Prvý človek, Adam, tak ako bol stvorený, je obrazom Boha, a dokonca aj dnes človek, muž, je obrazom Boha (1. Korintským 11:7). Čo to znamená?

Už teda chápeme princíp, čo obraz dokáže vyjadriť a čo nedokáže vyjadriť. Dopredu si povedzme, že človek nie je dokonalým obrazom Boha, lebo ako zemska bytosť nemôže o Bohu vypovedať všetko. Čo napríklad človek ako obraz Boha môže o Bohu vypovedať? Napríklad to, že aj človek je osoba, má vôľu a city. Boh je osoba. Má svoju vôľu, má svoje city. Človek dokáže milovať a aj Boh dokáže milovať. Človek vie žiarliť. Boh niekedy žiarli, teda vie žiarliť – je to žiarlivý Boh. Človek sa vie nahnevať a vie sa aj hnevať. Takisto Boh. Človek je živý, Boh je živý. V tomto všetkom je človek dobrým obrazom. Človek je tvorivý – stavia domy, konštruje autá, lietadlá, v záhradke tvorí hriadky a sadí niečo doľava niečo doprava a tvorí rôzne veci. Vytvára sochy, skladá hudbu a pod. Človek je teda úžasne tvorivý a týmto zobrazuje Božiu vlastnosť, totiž že Boh je Stvoriteľ a Tvorca. Takže sú mnohé vlastnosti a črty osobnosti, ktorými je človek obrazom Boha.

Prejdeme k tým vlastnostiam, v ktorých sa už človek-obraz líši – v ktorých človek niečo z Boha zobrazuje, ale nie dokonale. Napr. človek má počiatok, ale Boh nemá počiatok. Prišiel čas, kedy Boh stvoril človeka tak, ako to čítame v knihe Genezis. Boh nemá počiatok. Nikdy nebol čas, kedy Boh ešte nebol a potom sa začala jeho existencia. Boh je večný. Nemá počiatok a nemá koniec. Človek je obmedzený v časopriestore, Boh je všadeprítomný. Všimnime si ten rozdiel, ktorý čítame v Genezis 2:7, totiž že človek je živá duša, kým o Bohu sa píše, že je oživujúci duch. Boh je duch, ktorý oživuje všetko a bez Božieho Ducha nič, čo žije, by nemohlo žiť a dýchať. Človek je zemský, Boh nie je zemský. Zemský, to znamená z hlíny. Jednou veľmi dôležitou črtou osoby Boha, ktorú človek nezobrazuje, je tá, že Boh je Vykupiteľ, kým človek nie je. Zemský človek nie je vykupiteľ. A ešte musíme poukázať na jednu veľmi dôležitú vec. Človek má nejakú múdrosť a nejaké poznanie. V tomto už nie je dokonalým obrazom Boha, lebo Boh má všetku múdrosť, ale človek nie. Boh má všetko poznanie, kým človek len čiastočné poznanie (1. Korinským 13:9 a 12). Človek je omylný, Boh je neomylný. Človek-obraz nie dokonalý a mnohé veci z Boha nezobrazuje.

Je tu Boh a je tu prvý človek, Adam. Z Písma vieme, že tento prvý človek, Adam, je obraz Boha. Text, ktorý o tomto hovorí, je 1. Mojžišova 1:26-27 a našli by sme aj ďalšie texty. S týmto obrazom sa ale stalo niečo veľmi dramatické. Človek neposlúchol Boží zákon, ktorý mu bol daný ako jedno prikázanie, a stalo sa niečo, čo označujeme ako pád alebo pád do hriechu.

Pýtame sa: Čo sa s človekom ako s obrazom stalo, keď padol do hriechu? Z Písma vieme, že Adam, ako prvý človek, aj naďalej zostáva obrazom Boha, ale s týmto obrazom sa niečo stalo. Ešte stále zostáva obrazom, ale už oveľa menej dokonalým. Ako keby sme fotografiu, ktorá je mojím obrazom, počmárali, poškriabali, alebo aj inak poškodili. Prečo? Čo sa stalo? Človek zostáva aj naďalej zemský, zostáva aj naďalej živou dušou, ale po páde sa človek stáva smrteľný, hriešny a porušený. Obraz Boha v človeku je už oveľa menej dokonalý. Boh je neporušiteľný, človek po páde je porušený a porušiteľný. Boh je svätý, človek po páde je hriešny. Boh je večný, človek po páde je smrteľný, čo znamená, že už nemá len počiatok, ale aj koniec. Ako zemský človek má koniec ako telo. Zostal ako zemský a zostal ako živá duša. Z 1. listu Korinským 15:49 sa dozvedáme, že my ľudia, teda každý jeden človek, sa rodíme v

Adamovi. Adam stojí na počiatku rodokmeňa každého zemskeho človeka (1. Mojžišova 5:1-3). Každý jeden z nás sme z Adama. Narodili sme sa z neho, a preto sme aj my zemskí. Preto sme aj my smrteľní, sme hriešni, sme porušení a nesieme obraz Adama, zemskeho človeka (1. Korinským 15:49). Inými slovami, každý jeden človek je obrazom Adama (1. Mojžišova 5:3). To znamená, že hoci každý jeden človek je ešte stále obrazom Boha, ale teraz je už iba obrazom obrazu, pretože my sme obrazom Adama a Adam obrazom Boha. Obraz je nedokonalý, ale zostáva obrazom. To je dobré vedieť a si to zapamätať. Tento obraz sa tak porušil, že už nedáva dobrú výpoveď a nezjavuje Božiu slávu veľmi dobre, i keď ešte stále zostáva obrazom, a teda nejakým spôsobom zjavuje aj Božiu slávu, zjavuje Boha. Boh však chce odhaliť svoju slávu a seba v plnosti a úplne. Preto musel prísť oveľa lepší obraz Božej slávy a tým je Pán Ježiš Kristus. Preto 2. list Korinským 4:6 hovorí, že Boh osvietil poznanie jeho slávy v tvári Ježiša Krista.

Táto skutočnosť je pre nás veľmi dôležitá a je potrebné, aby sme skúmali, čo to pre nás znamená. Uvidíme totiž, že to na nás má aj praktický dopad. Poznanie jeho slávy v tvári Ježiša Krista nebude len poznaním v zmysle, že máme rozumové poznanie o Božej sláve, ale v zmysle, že výsledok tohto poznania a neustáleho poznávania bude pre nás znamenať premieňanie sa zo slávy do slávy, a to viac a viac na obraz Pána Ježiša Krista. Potrebujeme byť premieňaní zo slávy do slávy skrze väčšie a väčšie poznanie osoby a identity Pána Ježiša Krista a hlbšie poznanie evanjelia Ježiša Krista. To je ten praktický dopad, ku ktorému sme sa mali/chceli nakoniec dostať.

Pán Ježiš Kristus je obrazom Boha

Ideme skúmať z Písom, akým obrazom Boha je Pán Ježiš Kristus. To, že je obrazom Boha,

hovorí verš 2. Korinským 4:6 a nie je jediný. Sú tu ďalšie veľmi mocné výpovede: „Boha nikto nikdy nevidel, ale jednorodný Syn, ktorý je v lone Otcovom, on nám vysvetlil.“ (Ján 1:18). V Starom zákone čítame príbehy podľa ktorých sa zdá, že niektorí Boží muži videli Hospodinovho anjela alebo samotného Pána Ježiša Krista – Jákob s ním dokonca zápasil. Ale Otca nikto nikdy nevidel preto, že prebýva v neprístupnom svetle. To sa dozvedáme z prvého listu Timoteovi, z kapitoly šesť a verša 16. Boh Otec, ako osoba z Božej trojice, prebýva v neprístupnom svetle, preto ho nikdy nikto nevidel. Aj preto je také dôležité, že Ježiš Kristus prišiel v tele, a tým vyjavil Otca, ako jeho dokonalý obraz. On je dokonalým obrazom Boha a je plnosťou zjavenia jeho slávy. V evanjeliu a v osobe, v identite Ježiša Krista, sa Boh Otec zjavuje v plnosti. To povedal aj sám Pán Ježiš Kristus: „Boha nikto nikdy nevidel, ale jednorodný Syn, ktorý je v lone Otcovom, on nám vysvetlil.“ (Ján 1:18) – a na inom mieste „Na to mu povedal Filip: Pane, ukáž nám Otca, a bude nám dosť. Ježiš mu povedal: Taký dlhý čas som s vami, a nepoznal si ma Filipe? Kto mňa videl, videl Otca, a ako ty hovoríš: Ukáž nám Otca?“ (Ján 14:8-9). Pán Ježiš hovorí Filipovi: „Kto videl mňa, videl aj Otca.“ To je to poznanie slávy Boha v tvári Ježiša Krista. Pritom nejde o fyzické rysy jeho tváre ako človeka. Jeho tvár znamená jednak jeho (Božiu, Otcovu) prítomnosť, a jednak božskú podstatu a božské vlastnosti (atribúty). O tom viac hovoria aj ďalšie verše:

„Kým za dávna mnoho ráz a mnohým spôsobom hovorieval Boh otcom v prorokoch, za týchto posledných dní nám hovoril v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého, skrze ktorého učinil aj veky, ktorý súc odbleskom jeho slávy a obrazom jeho podstaty...“ (Židom 1:1-3). Tretí verš hovorí, že Pán Ježiš Kristus je odbleskom Božej slávy a obrazom podstaty Boha. Pre nás je veľmi dôležité mať zjavenú a poznať podstatu Boha, poznať Božiu slávu. Toto zjavenie a poznanie získavame jedine skrze osobu Pána Ježiša Krista.

Pred týmto sme hovorili o tom, že poznanie Božej slávy je ľudstvu umožnené skrze stvorenstvo a skrze obraz, ktorým je človek. V ďalšom budeme hovoriť o zjavení Božej slávy v tvári Pána Ježiša Krista. Podčiarkujem: Boží Syn, Ježiš Kristus je dokonalý obraz Boha. Predchádzajúce obrazy neboli dokonalé, ale Kristus je dokonalý obraz Boha. Čítame o tom v nasledovných veršoch: „ktorý je obrazom neviditeľného Boha...“ (Kolosenkým 1:15); „lebo v ňom prebýva všetka plnosť božstva telesne“ (Kolosenkým 2:9).

„Lebo v ňom“ – teda v Pánovi Ježišovi Kristovi, „prebýva všetka plnosť božstva telesne.“ Veľmi mocná výpoveď. Boh je duch, nemá telo, napriek tomu, všetka plnosť jeho božstva telesne prebýva v Pánovi Ježišovi Kristovi. To je niečo, čo potrebujeme do hĺbky skúmať. Stále viac a viac preto, že z Písma vieme, že Kristus je úplný Boh, a zároveň vieme, že Kristus je úplný človek. Pritom Boh v Písme zjavuje, že on je jeden Boh v troch osobách; v osobe Otca, v osobe Syna a v osobe Svätého Ducha. To, že v Kristovi prebýva všetka plnosť božstva telesne znamená, že Boh zostúpil k nám na Zem, aby sa nám dal poznať. Nie len to, aby sa nám dal poznať, ale aby nás uviedol do svojej slávy, aby bol s nami jedno (aby sme my boli s ním jedno), aby nás so sebou zmieril, aby sme boli vykúpení, aby sme raz mohli s ním byť vo večnosti. Toto je to najdôležitejšie poznanie, a to najdôležitejšie poznávanie, ktoré nás v živote čaká, lebo je to oveľa dôležitejšie, než poznávanie čohokoľvek iného.

Obraz Božej slávy

□

Hoden si, Pane a náš Bože, vziať slávu a česť a moc, lebo ty si stvoril všetky veci,

a pre tvoju vôľu sú a boli stvorené.

Zjavenie 4:11

□

Všetko, čo Boh stvoril, stvoril na svoju slávu. Boh nielenže všetko stvoril na svoju slávu, ale skrze stvorenstvo dáva svoju slávu ľuďom aj poznať (Zjavenie 4:9-11). Text Rímskym 1:18 až 20 učí, že Boh zjavuje svoju večnú moc a svoje božstvo v učených veciach.

Z Písma vieme, že Boh z ničoho stvoril všetko, čo je učené a nič z toho, čo je stvorené, nevzniklo mimo neho, za všetkým stojí on. Boh svoju slávu zjavil každému človeku bez rozdielu – nie len tým, ktorí uverili, a ktorí veria evanjeliu, ale každému človeku bez rozdielu Boh je tým zjavený ako večný a všemocný Vládca. Preto činí každého jedného človeka zodpovedným za to, či oslavuje Boha a vzdáva mu slávu, ktorá mu patrí.

Človek ako stvorená bytosť je súčasťou stvorenstva a rovnako zjavuje Božiu slávu a Božiu moc, čo vidíme napríklad aj vtedy, keď skúmame ľudský organizmus. To ale nie je všetko. Z Písma vieme, že prvý človek, Adam, bol stvorený na Boží obraz a platí to aj o nás všetkých – človek, aj po páde, nesie svojim spôsobom obraz Boha.

Potrebujeme dobre porozumieť tomu, čo sa tým myslí, keď Písmo hovorí, že niekto alebo niečo je obrazom niečoho alebo niekoho. Zastavme sa na chvíľku pri tom, čo je to byť obrazom. Alebo čo je to obraz. Pokúsime sa to vysvetliť na niekoľkých príkladoch.

Predstavte si, že sa vám dostane do ruky fotografia a na nej rozpoznáte napríklad mňa. Táto fotografia je obrazom mňa ako osoby. Aký účel má tento obraz a čo všetko môže vypovedať alebo zjaviť o mne? I keby na fotografii bola napr. len moja tvár. Ak by tvár na fotke bola pekne oholená, vľúdna, usmiata a mala dobrosrdečné oči, zrejme si pomyslíte, že som dobrý, vľúdny a pokojný človek a ešte k tomu povedzme elegantný a vzhľadný. No keby tvár bola neoholená,

zamračená, poprípade nahnevaná, hlava strapatá, možno usúdite, že nie som veľmi príjemný človek, ktorému je lepšie sa vyhnúť. Keby som bol na tej fotografii na koni, tak si pomyslíte, že mám rád kone, alebo že rád jazdím na koni. Keby som bol na bicykli, tak si môžete myslieť, že sa rád bicyklujem. Dokonca niekomu môže napadnúť, že som konštruktér a ten bicykel som sám skonštruoval a odfotil sa s ním, aby som sa pochválil, že to je moje dielo.

Čiže fotografia, obraz, dáva nejakú výpoveď o mne, o mojej identite, o mojich vlastnostiach a celkovo o mojej osobe. Samozrejme, že fotografia nie som ja sám – to je len môj obraz. Teda ak budete držať v ruke fotografiu, na ktorej som odfotografovaný, nemôžete povedať, že držíte v ruke mňa ako živú a skutočnú bytosť. Držíte v ruke len môj obraz.

Možno je to pre vás úsmevná ilustrácia, ale princípy, ktoré sa na nej naučíme, nám pomôžu pochopiť tie texty Písma, ktoré hovoria o obrazoch. V čom ma ale obraz (fotografia) nevystihuje? V tom, že obraz nie je dokonalý. Fotografia je dvojrozmerná a ja som trojrozmerný. Fotografia je mŕtva a ja som živý. Obraz môže o mne povedať niečo, ale nie všetko.

Mohli by sme sa pokúsiť o lepší, dokonalejší obraz. Skúsme to s trojrozmerným obrazom. Nieкто by mohol z dreva alebo z mramoru vytesať sochu mojej postavy a mojej tváre v životnej veľkosti. To by bol – v určitom zmysle – lepší obraz, lebo ja som trojrozmerný a aj socha by bola trojrozmerná, navyše by sme mali ešte aj rovnakú veľkosť postavy. Ale opäť je tu niečo, čo by ani tento obraz nevystihol. Napr. to, že socha je mŕtva a ja som živý.

Toto sú princípy, ktoré sa z týchto príkladov učíme a mnoho ďalších príkladov si môžeme uviesť. Zoberme si napríklad divadelné alebo filmové kulisy. Kulisy môžu byť také dokonalé, že keď ich vidíme vo filme, tak si myslíme, že sú to reálne veci. Môžeme si myslieť, že vidíme skutočný hrad, a pritom to môže byť len kulisa. Tak je to aj so samotným filmom. Dej filmu môže byť vymyslený, ale môže byť aj skutočný. Nech nejaký film je obrazom nejakého skutočného deja, ktorý sa skutočne raz stal v reálnom čase. Príslušný film tento skutočný dej zobrazuje. Je obrazom skutočného deja, ale môže to byť nedokonalý obraz, lebo režisér alebo scenárista ho mohli upraviť alebo pozmeniť. Samotný film nevznikol v čase v akom sa odohral dej, ktorý film zobrazuje. Film si môžeme opätovne a opätovne premieťať a pozerať, ale skutočný dej už nie. Čiže obraz vždy niečo vyjadruje a niečo nevyjadruje, alebo niečo principiálne nedokáže vyjadriť.

V uvádzaní príkladov by sme mohli pokračovať ďalej, ale vráťme sa k Písmu a konkrétne

k textu 1. knihy Mojžišovej 1:26-27, kde čítame: „A Boh riekol: Učíňme človeka na svoj obraz a podľa svojej podoby, a nech vládnu nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom a nad hovädami a nad celou zemou a nad každým plazom, ktorý sa plazí na zemi. A Boh stvoril človeka na svoj obraz, na obraz Boží ho stvoril, mužské a ženské pohlavie ich stvoril.“

Vidíme, že človek je stvorený na obraz Boží a Nový zákon sa veľmi silno odvoláva na tento starozákonný text, keď napr. čítame, že muž je obrazom Boha a je jeho slávou (1. Korinským 11:7). To je veľmi dôležité. V druhom liste Korinským čítame, že Ježiš Kristus je obrazom Boha (2. Korinským 4:4). Prvý človek, Adam, tak ako bol stvorený, je obrazom Boha, a dokonca aj dnes človek, muž, je obrazom Boha (1. Korinským 11:7). Čo to znamená?

Už teda chápeme princíp, čo obraz dokáže vyjadriť a čo nedokáže vyjadriť. Dopredu si povedzme, že človek nie je dokonalým obrazom Boha, lebo ako zemská bytosť nemôže o Bohu vypovedať všetko. Čo napríklad človek ako obraz Boha môže o Bohu vypovedať? Napríklad to, že aj človek je osoba, má vôľu a city. Boh je osoba. Má svoju vôľu, má svoje city. Človek dokáže milovať a aj Boh dokáže milovať. Človek vie žiarliť. Boh niekedy žiarli, teda vie žiarliť – je to žiarlivý Boh. Človek sa vie nahnevať a vie sa aj hnevať. Takisto Boh. Človek je živý, Boh je živý. V tomto všetkom je človek dobrým obrazom. Človek je tvorivý – stavia domy, konštruje autá, lietadlá, v záhradke tvorí hriadky a sadí niečo doľava niečo doprava a tvorí rôzne veci. Vytvára sochy, skladá hudbu a pod. Človek je teda úžasne tvorivý a týmto zobrazuje Božiu vlastnosť, totiž že Boh je Stvoriteľ a Tvorca. Takže sú mnohé vlastnosti a črty osobnosti, ktorými je človek obrazom Boha.

Prejdeme k tým vlastnostiam, v ktorých sa už človek-obraz líši – v ktorých človek niečo z Boha zobrazuje, ale nie dokonale. Napr. človek má počiatok, ale Boh nemá počiatok. Prišiel čas, kedy Boh stvoril človeka tak, ako to čítame v knihe Genezis. Boh nemá počiatok. Nikdy nebol čas, kedy Boh ešte nebol a potom sa začala jeho existencia. Boh je večný. Nemá počiatok a nemá koniec. Človek je obmedzený v časopriestore, Boh je všadeprítomný. Všimnime si ten rozdiel, ktorý čítame v Genezis 2:7, totiž že človek je živá duša, kým o Bohu sa píše, že je oživujúci duch. Boh je duch, ktorý oživuje všetko a bez Božieho Ducha nič, čo žije, by nemohlo žiť a dýchať. Človek je zemský, Boh nie je zemský. Zemský, to znamená z hliny. Jednou veľmi dôležitou črtou osoby Boha, ktorú človek nezobrazuje, je tá, že Boh je Vykupiteľ, kým človek nie je. Zemský človek nie je vykupiteľ. A ešte musíme poukázať na jednu veľmi dôležitú vec. Človek má nejakú múdrosť a nejaké poznanie. V tomto už nie je dokonalým obrazom Boha, lebo Boh má všetku múdrosť, ale človek nie. Boh má všetko poznanie, kým človek len čiastočné poznanie (1. Korinským 13:9 a 12). Človek je omylný, Boh je neomylný. Človek-obraz nie dokonalý a mnohé veci z Boha nezobrazuje.

Je tu Boh a je tu prvý človek, Adam. Z Písma vieme, že tento prvý človek, Adam, je obraz Boha. Text, ktorý o tomto hovorí, je 1. Mojžišova 1:26-27 a našli by sme aj ďalšie texty. S týmto obrazom sa ale stalo niečo veľmi dramatické. Človek neposlúchol Boží zákon, ktorý mu bol

daný ako jedno prikázanie, a stalo sa niečo, čo označujeme ako pád alebo pád do hriechu.

Pýtame sa: Čo sa s človekom ako s obrazom stalo, keď padol do hriechu? Z Písma vieme, že Adam, ako prvý človek, aj naďalej zostáva obrazom Boha, ale s týmto obrazom sa niečo stalo. Ešte stále zostáva obrazom, ale už oveľa menej dokonalým. Ako keby sme fotografiu, ktorá je mojím obrazom, počmárali, poškriabali, alebo aj inak poškodili. Prečo? Čo sa stalo? Človek zostáva aj naďalej zemský, zostáva aj naďalej živou dušou, ale po páde sa človek stáva smrteľný, hriešny a porušený. Obraz Boha v človeku je už oveľa menej dokonalý. Boh je neporušiteľný, človek po páde je porušený a porušiteľný. Boh je svätý, človek po páde je hriešny. Boh je večný, človek po páde je smrteľný, čo znamená, že už nemá len počiatok, ale aj koniec. Ako zemský človek má koniec ako telo. Zostal ako zemský a zostal ako živá duša. Z 1. listu Korintským 15:49 sa dozvedáme, že my ľudia, teda každý jeden človek, sa rodíme v Adamovi. Adam stojí na počiatku rodokmeňa každého zemského človeka (1. Mojžišova 5:1-3). Každý jeden z nás sme z Adama. Narodili sme sa z neho, a preto sme aj my zemskí. Preto sme aj my smrteľní, sme hriešni, sme porušení a nesieme obraz Adama, zemského človeka (1. Korintským 15:49). Inými slovami, každý jeden človek je obrazom Adama (1. Mojžišova 5:3). To znamená, že hoci každý jeden človek je ešte stále obrazom Boha, ale teraz je už iba obrazom obrazu, pretože my sme obrazom Adama a Adam obrazom Boha. Obraz je nedokonalý, ale zostáva obrazom. To je dobré vedieť a si to zapamätať. Tento obraz sa tak porušil, že už nedáva dobrú výpoveď a nezjavuje Božiu slávu veľmi dobre, i keď ešte stále zostáva obrazom, a teda nejakým spôsobom zjavuje aj Božiu slávu, zjavuje Boha. Boh však chce odhaliť svoju slávu a seba v plnosti a úplne. Preto musel prísť oveľa lepší obraz Božej slávy a tým je Pán Ježiš Kristus. Preto 2. list Korintským 4:6 hovorí, že Boh osvietil poznanie jeho slávy v tvári Ježiša Krista.

Táto skutočnosť je pre nás veľmi dôležitá a je potrebné, aby sme skúmali, čo to pre nás znamená. Uvidíme totiž, že to na nás má aj praktický dopad. Poznanie jeho slávy v tvári Ježiša Krista nebude len poznaním v zmysle, že máme rozumové poznanie o Božej sláve, ale v zmysle, že výsledok tohto poznania a neustáleho poznávania bude pre nás znamenať premieňanie sa zo slávy do slávy, a to viac a viac na obraz Pána Ježiša Krista. Potrebujeme byť premieňaní zo slávy do slávy skrze väčšie a väčšie poznanie osoby a identity Pána Ježiša Krista a hlbšie poznanie evanjelia Ježiša Krista. To je ten praktický dopad, ku ktorému sme sa mali/chceli nakoniec dostať.

Pán Ježiš Kristus je obrazom Boha □

Ideme skúmať z Písniem, akým obrazom Boha je Pán Ježiš Kristus. To, že je obrazom Boha, hovorí verš 2. Korintským 4:6 a nie je jediný. Sú tu ďalšie veľmi mocné výpovede: „*Boha nikto nikdy nevidel, ale jednorodný Syn, ktorý je v lone Otcovom, on nám vysvetlil.*

“ (Ján 1:18). V Starom zákone čítame príbehy podľa ktorých sa zdá, že niektorí Boží muži videli Hospodinovho anjela alebo samotného Pána Ježiša Krista – Jákob s ním dokonca zápasil. Ale Otca nikto nikdy nevidel preto, že prebýva v neprístupnom svetle. To sa dozvedáme z prvého listu Timoteovi, z kapitoly šesť a verša 16. Boh Otec, ako osoba z Božej trojice, prebýva v neprístupnom svetle, preto ho nikdy nikto nevidel. Aj preto je také dôležité, že Ježiš Kristus prišiel v tele, a tým vyjavil Otca, ako jeho dokonalý obraz. On je dokonalým obrazom Boha a je plnosťou zjavenia jeho slávy. V evanjeliu a v osobe, v identite Ježiša Krista, sa Boh Otec zjavuje v plnosti. To povedal aj sám Pán Ježiš Kristus: „

Boha nikto nikdy nevidel, ale jednorodný Syn, ktorý je v lone Otcovom, on nám vysvetlil.

“ (Ján 1:18) – a na inom mieste „

Na to mu povedal Filip: Pane, ukáž nám Otca, a bude nám dosť. Ježiš mu povedal: Taký dlhý čas som s vami, a nepoznal si ma Filipe? Kto mňa videl, videl Otca, a ako ty hovoríš: Ukáž nám Otca?

“ (Ján 14:8-9). Pán Ježiš hovorí Filipovi: „Kto videl mňa, videl aj Otca.“ To je to poznanie slávy Boha v tvári Ježiša Krista. Pritom nejde o fyzické rysy jeho tváre ako človeka. Jeho tvár znamená jednak jeho (Božiu, Otcovu) prítomnosť, a jednak božskú podstatu a božské vlastnosti (atribúty). O tom viac hovoria aj ďalšie verše:

„*Kým za dávna mnoho ráz a mnohým spôsobom hovorieval Boh otcom v prorokoch, za týchto posledných dní nám hovoril v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého, skrze ktorého učinil aj veky, ktorý súc odbleskom jeho slávy a obrazom jeho podstaty...*“ (Židom 1:1-3). Tretí verš hovorí, že Pán Ježiš Kristus je odbleskom Božej slávy a obrazom podstaty Boha. Pre nás je veľmi dôležité mať zjavenú a poznať podstatu Boha, poznať Božiu slávu. Toto zjavenie a poznanie získavame jedine skrze osobu Pána Ježiša Krista.

Pred týmto sme hovorili o tom, že poznanie Božej slávy je ľudstvu umožnené skrze stvorenstvo a skrze obraz, ktorým je človek. V ďalšom budeme hovoriť o zjavení Božej slávy v tvári Pána Ježiša Krista. Podčiarkujem: Boží Syn, Ježiš Kristus je dokonalý obraz Boha. Predchádzajúce obrazy neboli dokonalé, ale Kristus je dokonalý obraz Boha. Čítame o tom v nasledovných veršoch: „*ktorý je obrazom neviditeľného Boha...*“ (Kolosenským 1:15); „*lebo v ňom prebýva všetka plnosť božstva telesne*

“ (Kolosenským 2:9).

„Lebo v ňom“ – teda v Pánovi Ježišovi Kristovi, „prebýva všetka plnosť božstva telesne.“ Veľmi mocná výpoveď. Boh je duch, nemá telo, napriek tomu, všetka plnosť jeho božstva telesne prebýva v Pánovi Ježišovi Kristovi. To je niečo, čo potrebujeme do hĺbky skúmať. Stále viac a viac preto, že z Písma vieme, že Kristus je úplný Boh, a zároveň vieme, že Kristus je úplný človek. Pritom Boh v Písme zjavuje, že on je jeden Boh v troch osobách; v osobe Otca, v osobe Syna a v osobe Svätého Ducha. To, že v Kristovi prebýva všetka plnosť božstva telesne znamená, že Boh zostúpil k nám na Zem, aby sa nám dal poznať. Nie len to, aby sa nám dal poznať, ale aby nás uviedol do svojej slávy, aby bol s nami jedno (aby sme my boli s ním jedno), aby nás so sebou zmieril, aby sme boli vykúpení, aby sme raz mohli s ním byť vo večnosti. Toto je to najdôležitejšie poznanie, a to najdôležitejšie poznávanie, ktoré nás v živote čaká, lebo je to oveľa dôležitejšie, než poznávanie čohokoľvek iného.

Peter Vajda

Obraz Božej slávy

Hoden si, Pane a náš Bože, vziať slávu a česť a moc, lebo ty si stvoril všetky veci,

a pre tvoju vôľu sú a boli stvorené.

Zjavenie 4:11

Všetko, čo Boh stvoril, stvoril na svoju slávu. Boh nielenže všetko stvoril na svoju slávu, ale skrze stvorenstvo dáva svoju slávu ľuďom aj poznať (Zjavenie 4:9-11). Text Rímskym 1:18 až 20 učí, že Boh zjavuje svoju večnú moc a svoje božstvo v učených veciach.

Z Písma vieme, že Boh z ničoho stvoril všetko, čo je učené a nič z toho, čo je stvorené, nevzniklo mimo neho, za všetkým stojí on. Boh svoju slávu zjavil každému človeku bez rozdielu – nie len tým, ktorí uverili, a ktorí veria evanjeliu, ale každému človeku bez rozdielu Boh je tým zjavený ako večný a všemocný Vládca. Preto činí každého jedného človeka zodpovedným za to, či oslavuje Boha a vzdáva mu slávu, ktorá mu patrí.

Človek ako stvorená bytosť je súčasťou stvorenstva a rovnako zjavuje Božiu slávu a Božiu moc, čo vidíme napríklad aj vtedy, keď skúmame ľudský organizmus. To ale nie je všetko. Z Písma vieme, že prvý človek, Adam, bol stvorený na Boží obraz a platí to aj o nás všetkých – človek, aj po páde, nesie svojim spôsobom obraz Boha.

Potrebujeme dobre porozumieť tomu, čo sa tým myslí, keď Písmo hovorí, že niekto alebo niečo je obrazom niečoho alebo niekoho. Zastavme sa na chvíľku pri tom, čo je to byť obrazom. Alebo čo je to obraz. Pokúsim sa to vysvetliť na niekoľkých príkladoch.

Predstavte si, že sa vám dostane do ruky fotografia a na nej rozpoznáte napríklad mňa. Táto fotografia je obrazom mňa ako osoby. Aký účel má tento obraz a čo všetko môže vypovedať

alebo zjaviť o mne? I keby na fotografii bola napr. len moja tvár. Ak by tvár na fotke bola pekne oholená, vlúdna, usmiata a mala dobrosrdečné oči, zrejme si pomyslíte, že som dobrý, vlúdny a pokojný človek a ešte k tomu povedzme elegantný a vzhľadný. No keby tvár bola neoholená, zamračená, poprípade nahnevaná, hlava strapatá, možno usúdite, že nie som veľmi príjemný človek, ktorému je lepšie sa vyhnúť. Keby som bol na tej fotografii na koni, tak si pomyslíte, že mám rád kone, alebo že rád jazdím na koni. Keby som bol na bicykli, tak si môžete myslieť, že sa rád bicyklujem. Dokonca niekomu môže napadnúť, že som konštruktér a ten bicykel som sám skonštruoval a odfotoval sa s ním, aby som sa pochválil, že to je moje dielo.

Čiže fotografia, obraz, dáva nejakú výpoveď o mne, o mojej identite, o mojich vlastnostiach a celkovo o mojej osobe. Samozrejme, že fotografia nie som ja sám – to je len môj obraz. Teda ak budete držať v ruke fotografiu, na ktorej som odfotografovaný, nemôžete povedať, že držíte v ruke mňa ako živú a skutočnú bytosť. Držíte v ruke len môj obraz.

Možno je to pre vás úsmevná ilustrácia, ale princípy, ktoré sa na nej naučíme, nám pomôžu pochopiť tie texty Písma, ktoré hovoria o obrazoch. V čom ma ale obraz (fotografia) nevystihuje? V tom, že obraz nie je dokonalý. Fotografia je dvojrozmerná a ja som trojrozmerný. Fotografia je mŕtva a ja som živý. Obraz môže o mne povedať niečo, ale nie všetko.

Mohli by sme sa pokúsiť o lepšiu, dokonalejšiu obraz. Skúsme to s trojrozmerným obrazom. Nieкто by mohol z dreva alebo z mramoru vytesať sochu mojej postavy a mojej tváre v životnej veľkosti. To by bol – v určitom zmysle – lepší obraz, lebo ja som trojrozmerný a aj socha by bola trojrozmerná, navyše by sme mali ešte aj rovnakú veľkosť postavy. Ale opäť je tu niečo, čo by ani tento obraz nevystihol. Napr. to, že socha je mŕtva a ja som živý.

Toto sú princípy, ktoré sa z týchto príkladov učíme a mnoho ďalších príkladov si môžeme uviesť. Zoberme si napríklad divadelné alebo filmové kulisy. Kulisy môžu byť také dokonalé, že keď ich vidíme vo filme, tak si myslíme, že sú to reálne veci. Môžeme si myslieť, že vidíme skutočný hrad, a pritom to môže byť len kulisa. Tak je to aj so samotným filmom. Dej filmu môže byť vymyslený, ale môže byť aj skutočný. Nech nejaký film je obrazom nejakého skutočného deja, ktorý sa skutočne raz stal v reálnom čase. Príslušný film tento skutočný dej zobrazuje. Je obrazom skutočného deja, ale môže to byť nedokonalý obraz, lebo režisér alebo scenárista ho mohli upraviť alebo pozmeniť. Samotný film nevznikol v čase v akom sa odohral dej, ktorý film zobrazuje. Film si môžeme opätovne a opätovne premietať a pozerať, ale skutočný dej už nie. Čiže obraz vždy niečo vyjadruje a niečo nevyjadruje, alebo niečo principiálne nedokáže vyjadriť.

V uvádzaní príkladov by sme mohli pokračovať ďalej, ale vráťme sa k Písmu a konkrétne k textu 1. knihy Mojžišovej 1:26-27, kde čítame: „A Boh riekol: Učiniť človeka na svoj obraz a podľa svojej podoby, a nech vládnu nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom a nad hovädami a nad celou zemou a nad každým plazom, ktorý sa plazí na zemi. A Boh stvoril človeka na svoj obraz, na obraz Boží ho stvoril, mužské a ženské pohlavie ich stvoril.“ Vidíme, že človek je stvorený na obraz Boží a Nový zákon sa veľmi silno odvoláva na tento starozákonný text, keď napr. čítame, že muž je obrazom Boha a je jeho slávou (1. Korintským 11:7). To je veľmi dôležité. V druhom liste Korintským čítame, že Ježiš Kristus je obrazom Boha (2. Korintským 4:4). Prvý človek, Adam, tak ako bol stvorený, je obrazom Boha, a dokonca aj dnes človek, muž, je obrazom Boha (1. Korintským 11:7). Čo to znamená?

Už teda chápeme princíp, čo obraz dokáže vyjadriť a čo nedokáže vyjadriť. Dopredu si povedzme, že človek nie je dokonalým obrazom Boha, lebo ako zemská bytosť nemôže o Bohu vypovedať všetko. Čo napríklad človek ako obraz Boha môže o Bohu vypovedať? Napríklad to, že aj človek je osoba, má vôľu a city. Boh je osoba. Má svoju vôľu, má svoje city. Človek dokáže milovať a aj Boh dokáže milovať. Človek vie žiarliť. Boh niekedy žiarli, teda vie žiarliť – je to žiarlivý Boh. Človek sa vie nahnevať a vie sa aj hnevať. Takisto Boh. Človek je živý, Boh je živý. V tomto všetkom je človek dobrým obrazom. Človek je tvorivý – stavia domy, konštruje autá, lietadlá, v záhradke tvorí hriadky a sadí niečo doľava niečo doprava a tvorí rôzne veci. Vytvára sochy, skladá hudbu a pod. Človek je teda úžasne tvorivý a týmto zobrazuje Božiu vlastnosť, totiž že Boh je Stvoriteľ a Tvorca. Takže sú mnohé vlastnosti a črty osobnosti, ktorými je človek obrazom Boha.

Prejdeme k tým vlastnostiam, v ktorých sa už človek-obraz líši – v ktorých človek niečo z Boha zobrazuje, ale nie dokonale. Napr. človek má počiatok, ale Boh nemá počiatok. Prišiel čas, kedy Boh stvoril človeka tak, ako to čítame v knihe Genesis. Boh nemá počiatok. Nikdy nebol čas, kedy Boh ešte nebol a potom sa začala jeho existencia. Boh je večný. Nemá počiatok a nemá koniec. Človek je obmedzený v časopriestore, Boh je všadeprítomný. Všimnime si ten rozdiel, ktorý čítame v Genesis 2:7, totiž že človek je živá duša, kým o Bohu sa píše, že je oživujúci duch. Boh je duch, ktorý oživuje všetko a bez Božieho Ducha nič, čo žije, by nemohlo žiť a dýchať. Človek je zemský, Boh nie je zemský. Zemský, to znamená z hlíny. Jednou veľmi dôležitou črtou osoby Boha, ktorú človek nezobrazuje, je tá, že Boh je Vykupiteľ, kým človek nie je. Zemský človek nie je vykupiteľ. A ešte musíme poukázať na jednu veľmi dôležitú vec. Človek má nejakú múdrosť a nejaké poznanie. V tomto už nie je dokonalým obrazom Boha, lebo Boh má všetku múdrosť, ale človek nie. Boh má všetko poznanie, kým človek len čiastočné poznanie (1. Korintským 13:9 a 12). Človek je omylný, Boh je neomylný. Človek-obraz nie dokonalý a mnohé veci z Boha nezobrazuje.

Je tu Boh a je tu prvý človek, Adam. Z Písma vieme, že tento prvý človek, Adam, je obraz Boha. Text, ktorý o tomto hovorí, je 1. Mojžišova 1:26-27 a našli by sme aj ďalšie texty. S týmto

obrazom sa ale stalo niečo veľmi dramatické. Človek neposlúchol Boží zákon, ktorý mu bol daný ako jedno prikázanie, a stalo sa niečo, čo označujeme ako pád alebo pád do hriechu.

Pýtame sa: Čo sa s človekom ako s obrazom stalo, keď padol do hriechu? Z Písma vieme, že Adam, ako prvý človek, aj naďalej zostáva obrazom Boha, ale s týmto obrazom sa niečo stalo. Ešte stále zostáva obrazom, ale už oveľa menej dokonalým. Ako keby sme fotografiu, ktorá je mojím obrazom, počmárali, poškriabali, alebo aj inak poškodili. Prečo? Čo sa stalo? Človek zostáva aj naďalej zemský, zostáva aj naďalej živou dušou, ale po páde sa človek stáva smrteľný, hriešny a porušený. Obraz Boha v človeku je už oveľa menej dokonalý. Boh je neporušiteľný, človek po páde je porušený a porušiteľný. Boh je svätý, človek po páde je hriešny. Boh je večný, človek po páde je smrteľný, čo znamená, že už nemá len počiatok, ale aj koniec. Ako zemský človek má koniec ako telo. Zostal ako zemský a zostal ako živá duša. Z 1. listu Korintským 15:49 sa dozvedáme, že my ľudia, teda každý jeden človek, sa rodíme v Adamovi. Adam stojí na počiatku rodokmeňa každého zemského človeka (1. Mojžišova 5:1-3). Každý jeden z nás sme z Adama. Narodili sme sa z neho, a preto sme aj my zemskí. Preto sme aj my smrteľní, sme hriešni, sme porušení a nesieme obraz Adama, zemského človeka (1. Korintským 15:49). Inými slovami, každý jeden človek je obrazom Adama (1. Mojžišova 5:3). To znamená, že hoci každý jeden človek je ešte stále obrazom Boha, ale teraz je už iba obrazom obrazu, pretože my sme obrazom Adama a Adam obrazom Boha. Obraz je nedokonalý, ale zostáva obrazom. To je dobré vedieť a si to zapamätať. Tento obraz sa tak porušil, že už nedáva dobrú výpoveď a nezjavuje Božiu slávu veľmi dobre, i keď ešte stále zostáva obrazom, a teda nejakým spôsobom zjavuje aj Božiu slávu, zjavuje Boha. Boh však chce odhaliť svoju slávu a seba v plnosti a úplne. Preto musel prísť oveľa lepší obraz Božej slávy a tým je Pán Ježiš Kristus. Preto 2. list Korintským 4:6 hovorí, že Boh osvietil poznanie jeho slávy v tvári Ježiša Krista.

Táto skutočnosť je pre nás veľmi dôležitá a je potrebné, aby sme skúmali, čo to pre nás znamená. Uvidíme totiž, že to na nás má aj praktický dopad. Poznanie jeho slávy v tvári Ježiša Krista nebude len poznaním v zmysle, že máme rozumové poznanie o Božej sláve, ale v zmysle, že výsledok tohto poznania a neustáleho poznávania bude pre nás znamenať premieňanie sa zo slávy do slávy, a to viac a viac na obraz Pána Ježiša Krista. Potrebujeme byť premieňaní zo slávy do slávy skrze väčšie a väčšie poznanie osoby a identity Pána Ježiša Krista a hlbšie poznanie evanjelia Ježiša Krista. To je ten praktický dopad, ku ktorému sme sa mali/chceli nakoniec dostať.

Pán Ježiš Kristus je obrazom Boha

Ideme skúmať z Písiem, akým obrazom Boha je Pán Ježiš Kristus. To, že je obrazom Boha, hovorí verš 2. Korintským 4:6 a nie je jediný. Sú tu ďalšie veľmi mocné výpovede: „Boha nikto nikdy nevidel, ale jednorodný Syn, ktorý je v lone Otcovom, on nám vysvetlil.“ (Ján 1:18). V Starom zákone čítame príbehy podľa ktorých sa zdá, že niektorí Boží muži videli Hospodinovho anjela alebo samotného Pána Ježiša Krista – Jákob s ním dokonca zápasil. Ale Otca nikto nikdy nevidel preto, že prebýva v neprístupnom svetle. To sa dozvedáme z prvého listu Timoteovi, z kapitoly šesť a verša 16. Boh Otec, ako osoba z Božej trojice, prebýva v neprístupnom svetle, preto ho nikdy nikto nevidel. Aj preto je také dôležité, že Ježiš Kristus prišiel v tele, a tým vyjaval Otca, ako jeho dokonalý obraz. On je dokonalým obrazom Boha a je plnosťou zjavenia jeho slávy. V evanjeliu a v osobe, v identite Ježiša Krista, sa Boh Otec zjavuje v plnosti. To povedal aj sám Pán Ježiš Kristus: „Boha nikto nikdy nevidel, ale jednorodný Syn, ktorý je v lone Otcovom, on nám vysvetlil.“ (Ján 1:18) – a na inom mieste „Na to mu povedal Filip: Pane, ukáž nám Otca, a bude nám dosť. Ježiš mu povedal: Taký dlhý čas som s vami, a nepoznal si ma Filipe? Kto mňa videl, videl Otca, a ako ty hovoríš: Ukáž nám Otca?“ (Ján 14:8-9). Pán Ježiš hovorí Filipovi: „Kto videl mňa, videl aj Otca.“ To je to poznanie slávy Boha v tvári Ježiša Krista. Pritom nejde o fyzické rysy jeho tváre ako človeka. Jeho tvár znamená jednak jeho (Božiu, Otcovu) prítomnosť, a jednak božskú podstatu a božské vlastnosti (atribúty). O tom viac hovoria aj ďalšie verše:

„Kým za dávna mnoho ráz a mnohým spôsobom hovorieval Boh otcom v prorokoch, za týchto posledných dní nám hovoril v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého, skrze ktorého učinil aj veky, ktorý súc odbleskom jeho slávy a obrazom jeho podstaty...“ (Židom 1:1-3). Tretí verš hovorí, že Pán Ježiš Kristus je odbleskom Božej slávy a obrazom podstaty Boha. Pre nás je veľmi dôležité mať zjavenú a poznať podstatu Boha, poznať Božiu slávu. Toto zjavenie a poznanie získavame jedine skrze osobu Pána Ježiša Krista.

Pred týmto sme hovorili o tom, že poznanie Božej slávy je ľudstvu umožnené skrze stvorenstvo a skrze obraz, ktorým je človek. V ďalšom budeme hovoriť o zjavení Božej slávy v tvári Pána Ježiša Krista. Podčiarkujem: Boží Syn, Ježiš Kristus je dokonalý obraz Boha. Predchádzajúce obrazy neboli dokonalé, ale Kristus je dokonalý obraz Boha. Čítame o tom v nasledovných veršoch: „ktorý je obrazom neviditeľného Boha...“ (Kolosenským 1:15); „lebo v ňom prebýva všetka plnosť božstva telesne“ (Kolosenským 2:9).

„Lebo v ňom“ – teda v Pánovi Ježišovi Kristovi, „prebýva všetka plnosť božstva telesne.“ Veľmi

mocná výpoveď. Boh je duch, nemá telo, napriek tomu, všetka plnosť jeho božstva telesne prebýva v Pánovi Ježišovi Kristovi. To je niečo, čo potrebujeme do hĺbky skúmať. Stále viac a viac preto, že z Písma vieme, že Kristus je úplný Boh, a zároveň vieme, že Kristus je úplný človek. Pritom Boh v Písme zjavuje, že on je jeden Boh v troch osobách; v osobe Otca, v osobe Syna a v osobe Svätého Ducha. To, že v Kristovi prebýva všetka plnosť božstva telesne znamená, že Boh zostúpil k nám na Zem, aby sa nám dal poznať. Nie len to, aby sa nám dal poznať, ale aby nás uviedol do svojej slávy, aby bol s nami jedno (aby sme my boli s ním jedno), aby nás so sebou zmieril, aby sme boli vykúpení, aby sme raz mohli s ním byť vo večnosti. Toto je to najdôležitejšie poznanie, a to najdôležitejšie poznávanie, ktoré nás v živote čaká, lebo je to oveľa dôležitejšie, než poznávanie čohokoľvek iného.

Peter Vajda